DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK IV **Warszawa, dnia 30 czerwca 1949 r.** **Nr 10**

TREŚĆ:

49

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 czerwca 1949 r.

w sprawie remontów gospodarskich zabudowań wiejskich.

(Otrzymują Obywatele Wojewodowie, Obywatele Starostowie i zarządy gminne).

Zostało stwierdzone, że nie wszyscy właściciele bądź użytkownicy budynków poparcelacyjnych, poniemieckich i poukraińskich wykazują należytą dbałość o użytkowane obiekty.

Zjawisko to występuje najczęściej tam, gdzie budynki są użytkowane jednocześnie przez kilka rodzin. Polega ono na niedość starannym konserwowaniu środkami gospodarskimi użytkowanych budynków. Taki stan rzeczy powoduje straty materialne poszczególnych gospodarzy, a w niektórych wypadkach może zagrażać nawet bezpieczeństwu i zdrowiu mieszkańców.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia na tym odcinku walki z marnotrawstwem użytkowanych budynków przez szeroką akcję wychowawczą, zarządza się, co następuje:

I. Zarządy gminne wzmocnią ogólny nadzór nad stanem zabudowań wiejskich.

W ramach tego nadzoru należy baczyć, aby właściciele lub osoby działające w ich imieniu, oraz użytkownicy budynków wyszczególnionych na wstępie dokonywali remontów gospodarskich.

II. Wójtowie pouczą sołtysów, aby ci wyjaśniali mieszkańcom gromad konieczność i pożyteczność stałego dokonywania niezbędnych remontów gospodarskich.

Wójtowie i sołtysi będą działać w tej sprawie w stałym kontakcie z zarządami gminnymi i z zarządami kół gromadzkich Związku Samopomocy Chłopskiej.

III. Sołtysi wspólnie z zarządami gromadzkich kół Z. S. Ch. spowodują wybór spośród użytkowników budynków wielorodzinnych jednego, odpowiedzialnego za konserwację tych budynków.

Wybrany spośród użytkowników odpowiedzialny za gospodarskie remonty powinien uzgadniać ze współmieszkańcami zarówno przedmiot remontu, jak i rozłożenie pomiędzy zainteresowanych niezbędnych do tego celu świadczeń.

IV. O ile stwierdzonoby wypadek świadomej dewastacji (usuwanie części składowych budynku, okien, futryn, drzwi, rozbieranie dachu itp.) sołtysi będą zawiadamiać posterunki Milicji Obywatelskiej celem wszczęcia właściwych kroków.

V. Sołtysi będą zgłaszać zarządom gminnym, a te niezwłocznie zawiadamiać starostów o wypadkach uporczywego wielokrotnego i przy nasileniu złej woli uchylania się użytkownika od dokonania takiego remontu, którego przeprowadzenie jest dla niego całkowicie możliwe środkami gospodarskimi, a zaniechanie takiego remontu pociąga dalsze niszczenie budynku. Z wypadków takich winny być przez starostów wyciągane konsekwencje przewidziane przepisami karnymi prawa budowlanego, względnie prawem o wykroczeniach.

Minister Administracji Publicznej:
W. Wolski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Dąb-Kocioł

50

OKÓLNIK Nr 58

z dnia 30 czerwca 1949 r.

(Nr W. H.-1-9/3)

w sprawie dokonywania zmian oceny mięsa.

W związku ze skierowanym do Ministerstwa zapytaniem czy lekarze weterynarii dokonywujący sprawdzania, względnie ponownego badania mięsa sprowadzanego do innych miejscowości, mogą zmieniać pierwotną ocenę mięsa, czy też wypadki w których według ich zdania należało by zmienić ocenę mięsa mają przekazywać państwowym lekarzom weterynarii, wyznaczonym przez wojewodę do wykonywania nadzoru weterynaryjnego, Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Ocena mięsa wydana przez lekarza weterynarii, o ile nie została zakwestionowana przez posiadacza, przez odwołanie się do państwowego lekarza weterynarii, jest ostateczna i może być zmieniona tylko przez organ państwowy w drodze nadzoru (art. 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132 i § 29 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31.XII. 1928 r. — Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 3, poz. 31).

W przypadkach więc, gdy przy sprawdzaniu mięsa sprowadzanego lekarz weterynarii zakwestionuje pierwotną ocenę mięsa, to winien mięso zatrzymać, odpowiednio przechować (zabezpieczyć przed zepsuciem) i zawiadomić właściwego państwowego lekarza weterynarii, celem jak najszybszego przybycia i dokonania czynności wynikających z nadzoru państwowego oraz wydania decyzji.

Jeżeli jednak w czasie sprawdzania stwierdzono zmiany powstałe po oznakowaniu mięsa jak: rozkład gnilny, zanieczyszczenie i inne zmiany powstałe wskutek przewozu w nieodpowiednich warunkach zdrowotnych to lekarz weterynarii dokonywujący sprawdzania na podstawie art. 15

ust. 1. w. w. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.III. 1928 r. jest obowiązany do zmiany pierwotnej oceny mięsa.

W celu usprawnienia postępowania przy sprawdzaniu aby zakwestionowane mięso nie było zbyt długo przetrzymywane i ostateczna ocena była możliwie jak najszybciej dokonana, proszę Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów miast Warszawy i Łodzi o nadanie uprawnienia do dokonywania z ramienia wojewódzkiej, względnie powiatowej władzy, administracji ogólnej zmiany oceny mięsa przy sprawdzaniu mięsa sprowadzanego z innych miejscowości lekarzom weterynaryjnym zatrudnionym jako organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w miejscowościach, w których na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 3 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 424) odbywa się sprawdzanie. Zgodnie z przepisami § 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31.XII. 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 3, poz. 31) nadawanie powyższego uprawnienia do dokonywania zmian oceny takiego mięsa z ramienia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej winno mieć zastosowanie do miejscowości o ludności ponad 10 tys., z ramienia zaś powiatowej władzy administracji ogólnej — w pozostałych gminach.

Ilość lekarzy weterynarii uprawnionych do powyższych czynności należy ograniczyć w rzeźniach miast Warszawy i Łodzi do dwóch, w innych rzeźniach do jednej osoby.

Orzeczenia wydane przez wymienionych lekarzy wet. z ramienia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej będą po myśli przepisów art. 17 ust. 2 w. w. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.III. 1928 r. ostateczne i nie będzie przysługiwało od nich odwołanie.

Natomiast od orzeczeń wydanych przez wymienionych lekarzy weterynaryjnych z ramienia powiatowej władzy administracji ogólnej będzie służyć zgodnie z w. w. art. 17 ust. 2 prawo odwołania się do Urzędu Wojewódzkiego (Naczelnika Wydziału Weterynarii).

Za czynności związane z oceną mięsa dokonane z urzędu w drodze nadzoru państwowego żadnych specjalnych opłat nie należy pobierać, a lekarze weterynarii upoważnieni do zmiany oceny mięsa, osobnego wynagrodzenia za te czynności nie powinni otrzymywać.

Mięso zbadane i oznakowane tylko przez oglądacza — przy wprowadzeniu do innych miejscowości podlega ponownemu urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego, który w ocenie mięsa nie jest skrępowany wynikiem poprzedniego badania, dokonanego przez oglądacza i może ocenę zmienić stosownie do ustalonych przez niego wyników.

Rozumie się, że jeżeli posiadacz jest niezadowolony z wyniku ponownego badania mięsa przywozowego, to może w myśl § 15 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31.XII. 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 3, poz. 31) żądać ponownego badania przez państwowego lekarza weterynarii, którego ocena jest ostateczna i obowiązuje posiadacza bezwzględnie.

Postanowienia przy zmianie oceny mięsa, wynikające z nadzoru państwowego określonego w art. 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22 marca 1928 r. i §§ 26—29 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31.XII. 1928 r. nie należy utożsamiać z ponownym badaniem lub sprawdzaniem dokonywanym na żądanie posiadacza, niezadowolonego z wyniku badania dokonanego przez organa urzędowego badania, na podstawie art. 16 w. w. rozporządzenia Prezydenta R. P. i §§ 14—15 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31.XII. 1928 r.

Opłaty związane z ponownym badaniem na żądanie posiadacza reguluje zarządzenie Ministra Rolnictwa i R. R. z dn. 20.XII. 48 r. (Mon. Pol. A—85, poz. 153 w cz. A. dz. IV.).

Minister: wz. **St. Tkaczow**

51

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 czerwca 1949 r.

(Nr FZ.F. III-41/40)

w sprawie udzielania ulg przewidzianych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 17.5.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 252)

Urzędy Wojewódzkie — Działy Rolnictwa i R. R., przy udzielaniu dłużnikom b. F. O. R. R. ulg przewidzianych w § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 17.5. 1949 r. winny zachowywać następujący tryb postępowania:

1) Podania jakie dotychczas wpłynęły do Urzędów Wojewódzkich — Działów Rolnictwa i R. R. w przedmiocie udzielenia tych ulg, które nie mogły być załatwione z braku rozporządzenia wykonawczego do dekretu z dnia 28 X 1947 r. o obowiązku uiszczania opłat przez dłużników b. F. O. R. R., obecnie winny być niezwłocznie rozpatrzone, przy czym podania, w których petenci ubiegają się o ulgi nieodpowiadające zakresowi przewidzianemu w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia, należy z braku podstaw załatwić odmownie i petentów o tym powiadomić.

Pozostałym podaniom należy nadać właściwy bieg.

2) Wnioski osób, ubiegających się o zmniejszenie lub umorzenie wymiaru opłat, które w uzasadnieniu podają, że zostały w ten lub inny sposób pozbawione przez okupanta możności czerpania pożytków ze swych gospodarstw, winny być załatwione w myśl § 2 powołanego wyżej rozporządzenia.

O ile wnioski takie wpłyną bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego, winny być kierowane (z pominięciem starostw) do odnośnych zarządów gmin z pouczeniem, że zarządy gmin mają niezwłocznie na tych podaniach zaświadczyć, kiedy dłużnik był usunięty z gospodarstwa oraz kiedy na gospodarstwo wrócił (§ 4 pkt 1).

Dla uproszczenia należałoby umieszczać na podaniach nadruk w formie stempla treści następującej:

„Zarząd Gminy w . . . . .
pow. . . . . . .
Nr . . . . . .
Zarząd Gminy w . . . . niniejszym zaświadcza, że ob. . . . . właściciel (ka) gospodarstwa o obszarze . . . . . . ha, położonego we wsi . . . . tutejszej gminy, został z gospodarstwa tego przez okupanta usunięty (lub do opuszczenia gospodarstwa był zmuszony . . . .). (podać przyczynę lub ustęp skreślić) w dniu . . . . 19 . . r. i że na gospodarstwo wrócił w dniu . . . . 19 . . . . r. oraz, że pozbawiony był w tym okresie czasu możności czerpania jakichkolwiek pożytków ze swego gospodarstwa.

Wójt Gminy"

m.p.

Tak zaświadczone podanie zarząd gminy przesyła do właściwego starostwa — ref. rol. i r. r.

3) Wnioski, które wpłyną do starostw — ref. rol. i r. r. (§ 4 pkt 2 ust. 1) winny być kierowane do zarządów gmin celem ich zaopatrzenia w odnośne zaświadczenie w sposób jak to wyżej (pkt 2) omówiono.

4) Wnioski zaopatrzone w odnośne zaświadczenia zarządu gminy (pkt 2 i 3) winny być, po skontrolowaniu treści tego zaświadczenia, zaopatrzone w opinię starostw — ref. rol. i r. r., opartą na znajomości terenu i niezwłocznie przesłane do urzędu wojewódzkiego.

5 Wnioski, które wpłyną do starostw, a nie odpowiadają zakresowi ulg przewidzianemu w § 2-im rozporządzenia, należy kierować po zaopiniowaniu do urzędów wojewódzkich, celem załatwienia w myśl wytycznych zawartych wyżej w pkt 1.

6) Urząd Wojewódzki — Dział Rolnictwa i R. R. dla każdego wniosku (pkt 4) ustali z mocy § 2 powołanego wyżej rozporządzenia w pełnych latach i półroczach okres czasu, za który nie należy liczyć oprocentowania od należności b. F. O. R. R.

Ustalenie tego okresu winno nastąpić przez mechaniczne wyliczenie, na podstawie zaświadczenia zarządu gminy umieszczonego na podaniu, ile miesięcy, przyjmując miesiąc rozpoczęty za cały, dłużnik był pozbawiony możności czerpania korzyści ze swego gospodarstwa, następnie sumę tych miesięcy należy przeliczyć na lata i półrocza, odrzucając ułamki roku mniejsze od półrocza.

Np. dłużnik opuścił gospodarstwo dn. 10.X.1939 r. a powrócił dn. 15.2.1944 r., więc 1939 r. daje 3-y miesiące, następnie jest całe cztery lata (1940 — 43) i 2-a miesiące w 1944 r., czyli razem będzie cztery lata i 5 miesięcy, odrzucając 5 miesięcy jako niepełne półrocze mamy ustalony okres obejmujący cztery lata.

7) Decyzje te, sporządzone wg wzoru niżej podanego, Urzędy Wojewódzkie — Działy Rolnictwa i R. R. prześlą do właściwych terytorialnie oddziałów P. B. R. do dalszego wykonania.

Poszczególne pozycje decyzji, usystematyzowane gromadami (majątkami) w gminach i powiatach, winny być na-

wiązane do odnośnych „Wykazów zadłużenia dłużników b. F.O.F.R.", sporządzonych w swoim czasie w 2-ch egzemplarzach, z których jeden przesłano do oddziałów P. B. R. w myśl ust. 7 zarządzenia Ministerstwa Rol. i R. R. z dn. 14.11.1947 r. Nr FZ. 2-I-O/20, a drugi winien był pozostać na miejscu. Nawiązanie to polegać będzie na powtórzeniu w odnośnych rubrykach decyzji danych nagłówkowych z wyżej powołanych wykazów dłużników b. F. O. R. R. mianowicie: Liczba porządkowa wykazu, grupy pożyczki i powiatu oraz L. p. nazwiska i imienia dłużnika i nazwy majątku (rubr. 1, 3, 4 wykazu). Wreszcie do każdej pozycji decyzji należy podać w odrębnej rubryce, zatytułowanej: „Okres za który nie liczy się oprocentowania od należności b. F. O. R. R.", ustalony (pkt 6) czasokres.

Na wyżej omówionych „Wykazach dłużników b. F.O.R.R." przy odnośnych pozycjach należy odnotować załatwienie podania petenta, wskazując ustalony czasokres i datę decyzji.

Wzór decyzji:

. . . . dn: . . . 19 . . . r.

„Urząd Wojewódzki w . . . . . .
Dział Rolnictwa i R. R.
Nr . . . . . .

DECYZJA

Urząd Wojewódzki — Dział Rolnictwa i R. R. w . . . na mocy §§ 2 i 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z dn. 17.5.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 252) w sprawie opłat należnych od dłużników b. F. O. R. R., niniejszym zmniejsza niżej wyszczególnionym dłużnikom, wymierzone im opłaty do sumy obliczonej przez Państwowy Bank Rolny od kwoty zadłużenia w b. F. O. R. R. przy pominięciu należności z tytułu oprocentowania za okres ustalony w rubryce 8.

L. b.	Dane nagłówkowe z wykazu dłużników b. FORR			Dane z wykazu dłużników b. FORR			Okres za który nie należy się oprocentowanie od należności b. FORR	Uwagi
	L. p.	Grupa pożyczki	powiat	L. p.	Nazwisko i imię dłużnika	Nazwa maj. grom.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	VII	parcel	Grodzisk	7	Wójcik Jan	Dobre	2.5	
2	"	"	"	15	Kozioł Antoni	"	3.—	
3			i t. d.					

m. p.

Za Wojewodę
(podpis)
(—) nazwisko i imię
Dyrektor Działu Rol. i R. R.

8) Na podstawie tych decyzji oddziały P. B. R. przeprowadzą zmianę pierwotnej kwoty zadłużenia służącej za podstawę do wymiaru opłaty odnośnym dłużnikom b. F.O.R.R., obliczą ponownie wymiar, dokonają jego podziału na raty, wyznaczą terminy płatności z zachowaniem przepisów § 1 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 17.V.1949 r. i wreszcie zawiadomią o tym zainteresowanych, powołując w zawiadomieniu odnośną decyzję Urzędu Wojewódzkiego — Działu Rolnictwa i R. R.

Minister:
w/z **Dr. S. Kowalewski.**

52

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. Pe. III/6b/449/49
Prezydia Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych

OKÓLNIK Nr 18

z dnia 4 kwietnia 1949 r.

Instrukcja w sprawie organizowania i popierania melioracji użytków zielonych.

Okólnik Kancelarii Rady Państwa z dnia 30 grudnia 1948 r. Nr 47, zawierający instrukcję w sprawie działalności samorządu terytorialnego na polu popierania rolnictwa, wśród trzech głównych kierunków, na których skoncentrować się powinien udział samorządu w akcji popierania rolnictwa, wymienia popieranie melioracji rolnych, kładąc szczególny nacisk na drobne ale prowadzone w skali masowej melioracje łąk i pastwisk. Wspomniana instrukcja przewiduje w szczególności, że gminy przy pomocy organizacyjnej i finansowej powiatowych związków samorządowych i w oparciu o maksymalną mobilizację świadczeń w naturze (szarwarku) prowadzić będą systematycznie nowe melioracje rolne ze szczególnym uwzględnieniem zmeliorowania i zagospodarowania łąk i pastwisk, przy czym organa Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych opracują szczegółowy program techniczny, prowadzić będą nadzór techniczny i przeszkolą niezbędny personel.

Jest to zagadnienie szczególnie ważne i aktualne, gdyż zmeliorowanie i zagospodarowanie łąk i pastwisk, czyli tzw. użytków zielonych, wiąże się ściśle z podjętą obecnie przez Rząd akcją popierania hodowli bydła i trzody chlewnej i powodzenie tej akcji w dużej mierze zależy od podniesienia wartości i wydajności użytków zielonych. Melioracja łąk i pastwisk — to pomnożenie ilościowe paszy dla bydła, co znowu da przyrost pogłowia bydlęcego, zwiększenie mleczności u krów, przysporzenie obornika itp. Korzyści płynące dla rolników ze zmeliorowania łąk i pastwisk są tak duże i tak oczywiste, że stanowić powinny potężny bodziec do przeprowadzenia tej akcji w terenie!

Dlatego też maksymalne wykorzystanie świadczeń w naturze (szarwarku) dla zmeliorowania łąk i pastwisk — oczywiście w granicach prawa oraz gospodarczej racjonalności — nie powinno natrafiać w gminach na trudności.

Jeśli chodzi o takie wydatki na podejmowane przez gminy roboty melioracyjne, które nie dadzą się pokryć w ramach wykorzystania świadczeń w naturze (szarwarku), to wydatki te gminy powinny pokrywać z własnych środków, przewidzianych w budżecie, a w razie braku tych środków lub ich niewystarczalności powinny się zwrócić o pomoc finansową do powiatowego związku samorządowego w ramach finansowych możliwości własnych powiatu.

Poza pomocą finansową powiatowe związki samorządowe powinny również służyć gminom pomocą w organizowaniu przez nie tych melioracyj, wykorzystując w tym celu posiadany własny aparat techniczny i działając w ścisłym porozumieniu z organami Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych (rejonowymi kierownictwami wodno-melioracyjnymi i wydziałami wodno-melioracyjnymi urzędów wojewódzkich), do których — w myśl wymienionej na początku instrukcji — należy opracowywanie szczegółowych programów technicznych oraz prowadzenie nadzoru technicznego nad robotami melioracyjnymi.

Do organów tych należy również szkolenie personelu fachowego do robót melioracyjnych; Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zamierza przeprowadzić w ciągu roku bieżącego i w r. 1950 szeroką akcję szkoleniową, która by w wyniku dała przygotowanie dla każdej gromady w gminie przynajmniej jednej osoby obznajmionej z zagadnieniami melioracyjnymi. Szkolenie to odbywać się będzie na kursach gminnych, na które gminy na wezwanie rejono-

wych kierownictw wodno-melioracyjnych — powinny delegować odpowiednich kandydatów.

W końcu należy nadmienić, że przy wszelkich wątpliwościach zarówno nautry organizacyjnej i technicznej jak i prawnej, które wyłaniają się w związku z akcją melioracyj rolnych, organa samorządowe winny się zwracać o wyjaśnienie do wydziałów wodno-melioracyjnych urzędów wojewódzkich.

Zastępca Szefa
Kancelarii Rady Państwa
(—) Prof. Dr M. Jaroszyński

53

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. III-6d/623/49

Prezydia Wojewódzkich

i Powiatowych Rad Narodowych

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1949 r.

Pismem okólnym Nr 72 z dnia 31.XII.1948 r. Kancelaria Rady Państwa zaleciła związkom samorządowym umożliwienie młodzieży rekrutującej się ze środowiska robotników i chłopów mało- i średniorolnych kształcenie się w liceach rolniczych przez udzielanie jej stypendium przeznaczonego na pokrycie kosztów utrzymania w internacie szkolnym.

Przeważająca liczba związków samorządowych zastosowała się do zaleceń wspomnianego wyżej okólnika i gminne rady narodowe przyznały stypendia na kształcenie się młodzieży wiejskiej w liceach rolniczych, specjalnie dla tej kategorii młodzieży uruchomionych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

Obecnie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zawiadomiło Kancelarię Rady Państwa, że niektóre gminy wiejskie zalegają z wypłatą stypendiów i z tego powodu powstają duże trudności w wyżywieniu młodzieży w internatach szkolnych, a w jednym wypadku doszło nawet do opuszczenia liceum rolniczego przez część stypendystów z powodu niewypłacania stypendiów.

Kancelaria Rady Państwa w swym piśmie okólnym w tej sprawie kładła specjalny nacisk na punktualne wypłacanie rat stypendialnych, a licząc się ze stanem finansów gmin wiejskich, przewidywała, że niektóre gminy nie będą mogły podołać wynikającym stąd ciężarom. Dlatego też zaleciła, by powiatowe związki samorządowe uzupełniały bądź przejęły akcję stypendialną słabych finansowo gmin wiejskich oraz by wojewódzkie związki samorządowe przychodziły z pomocą tym powiatowym związkom samorządowym, które tego ciężaru w całości czy w części udźwignąć nie potrafią.

W praktyce jednak okazało się, że powiatowe i wojewódzkie związki samorządowe nie interesują się w dostatecznym stopniu akcją stypendiów rolniczych dla młodzieży wiejskiej, dopuszczając do powstawania zaległości w wypłacaniu stypendiów.

Nawiązując do okólnika Nr 72/48 w tej sprawie, Kancelaria Rady Państwa prosi Prezydia Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych o otoczenie sprawy stypendiów rolniczych dla młodzieży wiejskiej specjalną pieczą oraz o spowodowanie, by zaległe raty stypendialne zostały niezwłocznie uregulowane oraz by bieżące raty były terminowo wypłacane.

Zastępca Szefa
Kancelarii Rady Państwa
(—) Prof. Dr. M. Jaroszyński

54

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 24 poz. 168 z dnia 28 kwietnia 1949 r. ukazało się Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 kwietnia 1949 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej w sprawie rejonizacji hodowli koni poszczególnych ras i typów.

Odpis tego Rozporządzenia załącza się do Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i R. R.

55

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 34, poz. 252 z dnia 28 maja 1949 r. ukazało się Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 maja 1949 r. w sprawie opłat, należnych od dłużników b. Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Odpis tego Zarządzenia załącza się do Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

56

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim Nr A—30, poz. 450 z dnia 18 maja 1949 r. ukazało się Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 marca 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 lutego 1947 r. (Monitor Polski Nr 75 z dnia 23 maja 1947 r.) o utworzeniu Technicznej Obsługi Rolnictwa — Przedsiębiorstwo Państwowe.

Odpis tego Zarządzenia załącza się do Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

57

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim Nr A—33, poz. 494 z dnia 30 maja 1949 r. ukazało się Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 marca 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej oraz Handlu Wewnętrznego o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do Zakładu Utylizacyjnego w Marlewie, pow. morąskiego, woj. olsztyńskiego.

Odpis tego Zarządzenia załącza się do Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

58

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim Nr A—19, poz. 286 z dnia 31 marca 1949 r. ukazało się Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 marca 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Centralnego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Odpis tego Zarządzenia załącza się do Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50

Wydział Prasy i Informacji. Pokój 213. Tel. 887-84 Cena zł 55

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 2900 Zam. 2516 B-80447